

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

ПОЖАРСЬКА Людмила, аспірант кафедри бухгалтерського обліку
КНТЕУ

Проаналізовано теоретичні підходи до трактування економічної сутності нематеріальних активів. Узагальнено критерії для визнання об'єктів цієї категорії в обліку. Запропоновано науково обгрунтовану класифікацію для удосконалення методології обліку та аналізу об'єктів нематеріальних активів. Класифікацію нематеріальних активів доповнено класифікацією об'єктів нематеріальних активів, які використовуються в діяльності підприємств телебачення.

Ключові слова: нематеріальні активи, економічна сутність, класифікація.

У сучасних умовах діяльності підприємств все активніше використовуються такі довгострокові економічні ресурси, як нематеріальні активи, це пов'язано з їх здатністю приносити значні прибутки за умов

ефективного використання. Особливості обліку та аналізу нематеріальних активів у процесі господарської діяльності є об'єктом пильної уваги економістів та бухгалтерів. Це обумовлено відсутністю досконалої практики їх використання та необхідністю забезпечення єдиних підходів до критеріїв визнання. Отже, дослідження економічної сутності нематеріальних активів, класифікації та методів їх оцінювання на момент придбання (створення) та на дату складання балансу є дуже важливим.

Порядок бухгалтерського обліку нематеріальних активів і процедури їх оцінювання досліджено у працях багатьох науковців. Вагомий вклад у вирішення та розробку теоретичних і практичних положень бухгалтерського обліку нематеріальних активів внесли відомі вітчизняні та зарубіжні вчені: І. Бігдан, Л. Мельничук, О. Кантерман, М. Климова, І. Польова, Г. Азгальдов, Сунь Лін, Є. Хендріксен, С. Грей та Б. Нідлз [1–9] та ін.

Однак залишається невирішеним питання забезпечення єдиних підходів до економічної сутності нематеріальних активів, обґрунтування їх класифікації, ідентифікації, методів оцінки. До цього часу у бухгалтерів часто виникають проблеми з визнанням, правильною класифікацією та оцінкою нематеріальних активів. Помилково об'єкти нематеріальних активів відображаються як витрати, а витрати необґрунтовано обліковуються у складі нематеріальних активів.

Одним із важливих етапів дослідження є уточнення економічного змісту терміна "нематеріальні активи". На думку Сунь Лін, економічний зміст цієї категорії активів характеризують такі чинники: відсутність матеріально-речовинної структури; використання протягом тривалого періоду часу; реальна участь у фінансово-економічних процесах; яка виражається у функції впливу на підвищення ефективності діяльності підприємств; значна міра невизначеності розмірів майбутнього прибутку від їх використання; суттєва роль в інноваційних процесах [8].

Саме "значна міра невизначеності розмірів майбутнього прибутку від їх використання" та "суттєва роль в інноваційних процесах" є ключовими складовими першого підходу трактування економічної сутності нематеріальних активів. Однак такий підхід характерний для більш ранніх досліджень. Коло нематеріальних активів постійно зростає, використовуються вони не лише в інноваційній діяльності, а майбутній прибуток від використання можна достовірно визначити.

Потрібно відзначити також певну обмеженість другого підходу визначення економічної сутності нематеріальних активів, який зауважує на відсутності матеріальної складової цього виду активу.

У своїх дослідженнях американські вчені Є. Хендріксен та М. Ван Бреда наголошують, що нематеріальні активи являють собою об'єкти, які не мають речового втілення. Для того, щоб об'єкт був

визнаний активом, необхідно, щоб його можна було виміряти, він був значущим і достовірним [9]. С. Грей та Б. Нідлз характеризують нематеріальні активи як довгострокові, які не мають фізичної форми, їх цінність проявляється в юридичних правах і привілеях власника, а також в отриманні ним економічних вигод у майбутньому [3].

Економічна природа нематеріальних активів, як стверджує І. Бігдан, проявляється в тому, що, не маючи фізичної субстанції, вони водночас є одним із видів ресурсів підприємства, являють певні права та переваги, які дозволяють власнику здійснювати підприємницьку діяльність з метою отримання економічних вигід. Зважаючи на відсутність матеріальної форми, нематеріальні активи стають відчутними тільки у процесі виробництва і реалізації продукції, при здійсненні управлінської діяльності. Лише у поєднанні із засобами та предметами праці і робочою силою проявляється ефект від їх використання [2].

Такі визначення певним чином характеризують економічну сутність нематеріальних активів, але не є визначальними для віднесення об'єктів до цієї категорії, оскільки нематеріальні активи також можуть міститись у (або на) фізичній субстанції, наприклад, компакт-диск та ін. У такому випадку суб'єкт господарювання оцінює, який об'єкт є більш важливим. Якщо матеріальний носій має вартість набагато меншу, ніж вартість самого нематеріального активу, то в обліку визнається об'єкт – нематеріальний актив, а матеріальний актив є лише засобом втілення нематеріального активу, носієм інформації щодо нематеріального активу.

Третій підхід (якого дотримується Л. Мельничук [6] та ін.) визначає економічну сутність досліджуваної економічної категорії як сукупність прав розпоряджатися об'єктами інтелектуальної та промислової власності, які підприємство утримує з метою використання у господарській діяльності для отримання доходу. Стосовно нематеріальних активів М. Климова зазначає: "До них належать лише авторські майнові й немайнові права, ділова репутація та організаційні видатки" [5, с. 83]. Аналогічної позиції дотримуються Г. Азгальдов і Н. Карпова [1, с. 36, с.151–153]. Такий підхід заслуговує на увагу, оскільки через відсутність у досліджуваної категорії матеріальної складової у фінансовій звітності підприємств відображаються саме права на об'єкти нематеріальних активів, а не об'єкти прав.

Отже, доцільно більш детально розглянути визначення економічної сутності нематеріальних активів у законодавчих документах.

Основні положення відносно організації бухгалтерського обліку нематеріальних активів закладені в П(С)БО 8 "Нематеріальні активи", затвердженому наказом Міністерства фінансів України № 242 від 18 жовтня 1999 р. Відповідно до П(С)БО 8, нематеріальний актив – це немонетарний актив, який не має матеріальної форми та може бути ідентифікований. Нематеріальний актив відображається в балансі,

якщо існує ймовірність отримання майбутніх економічних вигод, пов'язаних із його використанням, та його вартість може бути достовірно визначена. При цьому, під активом у П(С)БО 1 розуміють ресурси, контрольовані підприємством у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, призведе до отримання економічних вигод у майбутньому [10].

Аналогічне визначення нематеріальних активів наводять міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО). Згідно з МСБО 38 нематеріальний актив – немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований. Відповідно, актив – це ресурс, контрольований суб'єктом господарювання у результаті минулих подій, від якого очікується надходження майбутніх економічних вигід до суб'єкта господарювання [11].

Керуючись цим визначенням, необхідно виділити критерії віднесення активу до нематеріального та порівняти їх економічний зміст у вітчизняному та міжнародному законодавстві (табл. 1).

Отже, порівняльний аналіз дозволив виявити, що П(С)БО не містить чіткого визначення та пояснення таких термінів:

- ідентифікованість;
- нематеріальність;
- контрольованість;
- отримання економічних вигод у майбутньому.

Через це критерії нематеріальних активів, згідно з П(С)БО, виявляються звуженими, потребують уточнення, допускають неоднозначне трактування сутності цієї економічної категорії.

Потрібно порівняти критерії невизнання нематеріальних активів у національному та міжнародному законодавстві. Не визнаються нематеріальним активом, а підлягають відображенню у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені:

□згідно з П(С)БО:

- витрати на дослідження;
- витрати на підготовку та перепідготовку кадрів;
- витрати на рекламу та просування продукції на ринку;
- витрати на створення, реорганізацію та переміщення підприємства або його частини;
- витрати на підвищення ділової репутації підприємства, вартість видань і витрати на створення торгових марок;

□згідно з МСБО:

- етап дослідження;
- етап розробок;
- внутрішньо генеровані бренди, заголовки, назви видань, перелік клієнтів та інші подібні за своєю сутністю об'єкти.

Таблиця 1

Критерії визнання нематеріальних активів

Критерій	Економічний зміст	
	П(С)БО	МСБО
Немонетарність	Немонетарні активи – всі активи, крім грошових коштів, їх еквівалентів та дебіторської заборгованості у фіксованій (або визначеній) сумі грошей (П(С)БО 19) [12]	Всі активи крім грошових коштів та активів, які мають бути отримані у фіксованій або визначеній сумі грошей (п. 8 МСБО 38) [11]
Нематеріальність	Не містить визначення	Актив не має матеріальної форми. Матеріальний актив являється лише засобом втілення нематеріального активу, носієм інформації щодо нематеріального активу. Причому матеріальний носій має набагато меншу вартість, ніж вартість самого нематеріального активу (п. 4 МСБО 38) [11]
Ідентифікованість	Ідентифіковані активи та зобов'язання - придбані активи та зобов'язання, які на дату придбання відповідають критеріям визнання статей балансу, встановлених П(С)БО 2 "Баланс" (П(С)БО 19) [12]	Актив є ідентифікованим, якщо він: <ul style="list-style-type: none"> • може бути відокремлений, тобто, його можна відокремити або відділити від суб'єкта господарювання і продати, передати, ліцензувати, здати в оренду або обміняти індивідуально або разом із пов'язаним із ним контрактом, ідентифікованим активом чи зобов'язанням, незалежно від того, чи має суб'єкт господарювання намір зробити це; • виникає внаслідок договірних або інших юридичних прав, незалежно від того, чи можуть вони бути передані або відокремлені від суб'єкта господарювання або ж від інших прав та зобов'язань (п. 12 МСБО 38) [11]
Контрольованість	Не містить визначення	Суб'єкт господарювання контролює актив, якщо він має повноваження отримувати майбутні економічні вигоди, що надходять від основного ресурсу, та обмежувати доступ інших до цих вигід. Необхідною умовою контролю ресурсів є наявність юридичних прав (п.13 МСБО 38) [11]
Отримання економічних вигод у майбутньому	Не містить визначення	Майбутні економічні вигоди, які надходять від нематеріального активу, можуть включати дохід від продажу продукції чи послуг, заощадження витрат або інші вигоди, які є результатом використання активу суб'єктом господарювання. Наприклад, використання інтелектуальної власності у виробничому процесі може зменшити майбутні виробничі витрати, а не збільшити майбутні доходи (п. 17 МСБО 38) [11]
Вартість достовірно визначена	Придбані (створені) нематеріальні активи зараховуються на баланс підприємства за первісною вартістю (пп. 10–18 П(С)БО 8) [10]	Нематеріальний актив слід первісно оцінювати за собівартістю (п. 24 МСБО 38) [11]
Наявність первинних документів	Типові форми первісного обліку об'єктів нематеріальних активів та порядок їх застосування затверджені Наказом Міністерства фінансів України від 22 листопада 2004 р. № 732 [10]	Не містить визначення

У цілому, критерії невизнання об'єктів нематеріальними активами у національному та міжнародному законодавстві відрізняються лише в частинах: "витрати на підготовку та перепідготовку кадрів", які в МСБО однозначно відносяться до організаційних витрат і не потребують додаткових пояснень, та "витрати на рекламу та просування продукції на ринку", тому що в МСБО витрати на рекламу та маркетинг також є витратами періоду.

Окремо необхідно зауважити щодо невизнання нематеріальними активами витрат на створення торгових марок. У практичній діяльності підприємств, якщо на торгові марки отримано свідоцтво про виключне право власності, вони фактично є нематеріальними активами і можуть бути об'єктами продажу, оренди, ліцензування. Однак у процесі узгодження національних стандартів із міжнародними до П(С)БО 8 було внесено зміни, що розширили перелік витрат, які не визнаються нематеріальними активами, включивши до них витрати на створення торгових марок без обмежень та коментарів. Однак відбулося викривлення трактування міжнародними стандартами термінів "бренд" та "назва бренду". У МСБО 38 (п. 37) зазначено, що під терміном "бренд" потрібно розуміти саме маркетингові витрати. Згідно з МСБО 38 не визнаються нематеріальними активами витрати на внутрішньо генеровані бренди, які не можна достовірно оцінити та відділити від вартості гудвілу, створеного всередині компанії. Якщо ж індивідуальну справедливую вартість активів можна достовірно оцінити, активи можна визнавати нематеріальними за умови, якщо їх можна ідентифікувати та вони мають визначені строки корисної експлуатації [11].

На підставі проведеного дослідження можна зробити висновок, що основними взаємообумовленими і взаємопов'язаними компонентами, які характеризують економічний зміст цієї категорії активів є: немонетарність, нематеріальність, ідентифікованість, підконтрольність, достовірна оцінка, можливість отримання економічних вигод у майбутньому, наявність документів на право власності, реальна участь у фінансово-господарській діяльності підприємств.

Крім того, до П(С)БО доцільно внести доповнення щодо можливості визнання нематеріальними активами внутрішньо генерованих (створених) торгових марок, якщо вони відповідають усім критеріям визнання нематеріальних активів.

Важливим етапом дослідження є побудова науково обґрунтованої класифікації нематеріальних активів. Для цілей бухгалтерського обліку всі нематеріальні активи поділяються на 6 груп, передбачених п. 5 П(С)БО 8. Для цілей податкового обліку Податковий кодекс України також розділяє нематеріальні активи на 6 груп (пп. 145.1.1), на сьогодні класифікація нематеріальних активів для обох видів обліку збігається [13].

Водночас міжнародні стандарти, на відміну від національних, не наводять групування нематеріальних активів за певними ознаками.

Таким чином, можна зробити висновок, що групування нематеріальних активів пооб'єктно згідно з П(С)БО 8 робить класифікацію більш чіткою і структурованою, але вводить певні обмеження.

У ході аналізу класифікації нематеріальних активів у економічній та науковій літературі було виявлено неоднозначність підходів авторів до розробки групування нематеріальних активів.

Основними критеріями для класифікації нематеріальних активів О. Кантерман вважає: спосіб придбання нематеріальних активів (створення, купівля, отримання як внесок до статутного капіталу тощо); вид нематеріального активу та група, до якої він належить [4]. Однак цих чинників недостатньо, щоб охопити всі об'єкти нематеріальних активів.

Т. Польова пропонує: групу "права на комерційні позначення" перейменувати в "права індивідуалізації учасників цивільного обороту товарів та послуг"; виключити з групи прав на об'єкти промислової власності право на захист від сумнівної конкуренції, зважаючи на неможливість його оцінки; зі складу авторського і суміжних із ним прав виключити право на програми для ЕОМ і додати право на веб-сайт та видавничі права; крім того, всю сукупність нематеріальних активів об'єднати "за природою виникнення об'єктів прав" у дві групи: права на об'єкти, які є та не є результатами інтелектуальної діяльності [7]. Цей підхід є досить цікавим та інноваційним, однак недостатньо аргументованим та науково обґрунтованим.

І. Бігдан розробила класифікацію нематеріальних активів за такими характеристиками: об'єктами права; функціональним призначенням; засобами придбання, характером володіння; використанням у діяльності; терміном корисного використання, засобом оцінки; рівнем правової охорони; можливостями ідентифікації, джерелами придбання; характером участі у виробництві продукції, впливом на фінансовий результат; ступенем ризику вкладень капіталу в активи [2]. Цей підхід відрізняється ґрунтовністю, системністю, максимальним охопленням усіх можливих об'єктів нематеріальних активів за їх характеристиками та призначенням.

Однак на сучасному етапі розвитку суспільно-економічних відносин та реформування облікового процесу нематеріальні активи потребують ще більш чіткої економічної класифікації та однозначного трактування у законодавчих актах.

Базуючись на групуванні нематеріальних активів, згідно з П(С)БО 8 потрібно систематизувати нематеріальні активи (табл. 2).

Однак економічні джерела та нормативно-правові акти не містять достатньої кількості різноманітних групувальних ознак для можливості класифікації активів, які виникають у діяльності підприємств телебачення, основну частину необоротних активів яких складають саме нематеріальні активи: майнові та немайнові права й авторські права на аудіовізуальні вироби – телевізійні передачі.

Таблиця 2

Класифікація об'єктів нематеріальних активів

Група	Об'єкт	Документальне оформлення прав	Рахунок бухгалтерського обліку
1 – права користування природними ресурсами	Право користування надрами. Право користування іншими ресурсами природного середовища. Право користування геологічною та іншою інформацією про природне середовище	Дозволи на користування надрами чи іншими ресурсами природного середовища, а також, геологічною та іншою інформацією про природне середовище	121
2 – права користування майном	Право користування земельною ділянкою (крім права постійного користування). Право користування будівлею. Право на оренду приміщення. Інші подібні права	Установчий договір про здійснення внеску до статутного капіталу у вигляді права користування. Акт приймання-передачі прав. Відповідний договір про придбання прав (наприклад, придбання емфітевзису, суперфіцію). Витяг із Державного реєстру речових прав на нерухомість	122
3 – права на комерційні позначення	Право на торгові марки (знаки для товарів і послуг). Право на комерційні (фірмові) найменування. Інші подібні права	Свідоцтво про реєстрацію виключного права на знак для товарів та послуг	123
4 – права на об'єкти промислової власності	Винаходи. Корисні моделі. Промислові зразки. Сорти рослин. Породи тварин. Компонування (топографії) інтегральних мікросхем. Комерційні таємниці, у тому числі ноу-хау. Захист від недоброчесної конкуренції	Свідоцтво про державну реєстрацію авторського права на інтелектуальну власність, стосовно винаходів, корисних моделей, промислових зразків. Державна реєстрація сортів рослин у службі з охорони прав на сорти рослин Міністерства агропромислової політики	124
5 – авторське право та суміжні з ним права	Право на літературні, художні, музичні твори. Право на комп'ютерні програми. Право на програми для ЕОМ, компіляції даних (бази даних). Право на фонограми, відеограми. Право на передачі (програми) організацій мовлення. Інші подібні права	Авторські права не потребують державної реєстрації. Права виникають у момент створення твору (самостійно автором, або на замовлення з повною передачею авторських прав замовнику). Реєстрація проводиться за бажанням автора в Державній службі інтелектуальної власності	125
6 – інші нематеріальні активи	Право на провадження діяльності. Використання економічних та інших привілеїв. Інші подібні права	Суб'єкт господарювання для проведення ліцензованого виду діяльності повинен отримати ліцензію. Ліцензія видається на визначений у ній строк і не підлягає відчуженню та передачі іншим суб'єктам господарювання	127

Діяльність на комерційних засадах сприяла активному виробництву якісного національного телевізійного продукту та формуванню ринку телевізійних програм, які можуть функціонувати як у вигляді необоротних активів (які використовуються підприємством самостійно для отримання майбутніх економічних вигод), так і можуть бути об'єктом продажу, обміну, ліцензування та субліцензування.

Оскільки облік та аналіз нематеріальних активів підприємств, які працюють у сфері телебачення, має свої особливості, що потребують зокрема адаптації чинної системи обліку та аналізу нематеріальних активів, класифікацію нематеріальних активів потрібно доповнити класифікацією об'єктів нематеріальних активів, які використовуються в діяльності підприємств телебачення (табл. 3).

Таблиця 3

**Класифікація об'єктів нематеріальних активів
телевізійних програм залежно від виду авторських прав
на інтелектуальну власність**

Рахунок бухгалтерського обліку	Група нематеріальних активів	Об'єкт нематеріальних активів	Формат договору	Авторські права на нематеріальний актив
122	Права користування майном	Права на покази аудіовізуального твору. Ліцензією надано право на певну кількість показів (повторів) на певний ліцензійний строк	Ліцензійний договір	Авторські права (майнові та немайнові, виключні чи невиключні, з правом передачі чи без права передачі) обумовлені ліцензійним договором
1251	Авторське право та суміжні права	Аудіовізуальний твір – власний продукт підприємства телебачення	Самостійно створений телеорганізацією	Повні авторські права
1252	Авторське право та суміжні з ним права	Аудіовізуальний твір – власний продукт підприємства телебачення	Договір з продакшн-студією на створення твору з передачею повних авторських прав	Повні авторські права
1253	Авторське право та суміжні з ним права	Аудіовізуальний твір – власний продукт підприємства телебачення (з покупним форматом, на який були зареєстровані авторські права)	Договір з продакшн-студією на створення твору з передачею повних авторських прав. Договір на технічні послуги із забезпечення зйомки. Договір покупки формату	Авторські права на використання твору обмежені умовами договору на придбання формату телепередачі

Запропонована класифікація може бути використана не лише для таких специфічних об'єктів нематеріальних активів, як телевізійні передачі, а й для інших подібних об'єктів, а саме: літературні, художні, музичні твори; фонограми та відеограми; комп'ютерні програми тощо.

Отже, можна зробити висновок, що для організації обліку та аналізу нематеріальних активів важливо обґрунтувати економічну сутність цієї облікової категорії та розробити науково обґрунтовану класифікацію.

Оскільки в сучасних умовах інноваційного розвитку виробництва перелік об'єктів нематеріальних активів постійно розширюється, удосконалення класифікації названих об'єктів дозволить уникнути викривлення показників обліку господарської діяльності та сформулювати ефективні системи управління нематеріальними активами для підвищення ефективності виробництва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Азгальдов Г. Г.* Оценка стоимости интеллектуальной собственности и нематериальных активов / Г. Г. Азгальдов, Н. Н. Карпова. — М. : Международный акад. оценки и консалтинга, 2006. — 285 с.
2. *Бігдан І. А.* Облік і аудит нематеріальних активів : дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.04 / Бігдан Інна Анатоліївна. — Х. : ХДУХТ, 2003. — 287 с.
3. *Грей С. Дж.* Финансовый учет: глобальный подход / С. Дж. Грей, Б. Нидлз. — М. : Волтерс Клувер, 2006. — 614 с.
4. *Кантерман О.* Поняття та види НМА : Практичне керівництво / О. Кантерман. — Бібліотека Баланс. — 2011. — № 16. — 96 с.
5. *Климова М. А.* Амортизируемое имущество: основные средства и нематериальные активы / М.А. Климова. — М. : Налоговый вестник, 2007. — 108 с.
6. *Мельничук Л. Ю.* Бухгалтерське відображення інтелектуального капіталу : дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.04 / Мельничук Любов Юріївна. — О. : ОДЕУ, 2010. — 224 с.
7. *Польова Т.В.* Облік, аудит і аналіз нематеріальних активів : дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.04 / Польова Тетяна Володимирівна. — Х. : ХДУХТ, 2006. — 159 с.
8. *Сунь Лінь.* Облік, аудит і аналіз нематеріальних активів : дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.04 / Сунь Лінь. — К. : КНЕУ, 2001. — 176 с.
9. *Хендриксен Є. С.* Теория бухгалтерського учета / Є. С. Хендриксен, М. Ф. Ван Бреда ; пер с англ. под ред. Я. В. Соколова. — М. : Финансы и статистика, 2000. — 576 с.
10. *Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 "Нематеріальні активи"* : затв. наказом М-ва фінансів України від 18 жовт. 1999 р. № 242. — Режим доступу : www.liga.net.
11. *Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку.* — Режим доступу : <http://pro-u4ot.info>.

12. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 19 "Об'єднання підприємств" : затв. наказом М-ва фінансів України від 7 лип. 1999 р. № 163. — Режим доступу : www.liga.net.
13. Податковий кодекс України від 2 груд. 2010 р. № 2755-VI (зі змін. та допов., внес. Законами України). — Режим доступу : www.liga.net.

Стаття надійшла до редакції 30.11.2011.

Пожарская Л. Экономическая сущность и классификация нематериальных активов предприятий телевидения. Проанализированы теоретические подходы к трактовке экономической сущности нематериальных активов. Обобщены критерии признания объектов данной категории в учете. Предложена научно обоснованная классификация для усовершенствования методологии учета и анализа объектов нематериальных активов. Классификация нематериальных активов дополнена классификацией объектов нематериальных активов, которые используются в деятельности предприятий телевидения.

Pozharskaya L. The economic entity and the classification of intangible assets (предприятий телевидения). Analysis of theoretical approaches to the interpretation of the economic substance of intangible assets. Generalized criteria for the recognition of objects in this category accounted for. A scientifically based classification methodology for improving accounting and analysis of objects of intangible assets.